

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1223/2024
03.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милована Тркуље, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милована Тркуље, адвоката Петра Исакова, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 62/23 од 14.02.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 403/24 од 30.05.2024. године, у седници већа одржаној 03.10.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милована Тркуље, адвоката Петра Исакова, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 62/23 од 14.02.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 403/24 од 30.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 62/23 од 14.02.2024. године окривљени Милован Тркуља оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору.

На основу одредбе члана 246. став 8. Кривичног законика окривљеном Миловану Тркуља је изречена мера безбедности одузимање предмета, па је од њега трајно одузето 98,01 грама опојне дроге хероин, која ће се по правноснажности пресуде уништити од стране ПУ Сремска Митровица, а на основу одредбе члана 83. Кривичног законика према окривљеном је изречена и мера безбедности обавезно лечење наркомана, која ће се извршити у Заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и може трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже

од 3 (три) године, при чему се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка, ВЈТ у Сремској Митровици плати износ од 145.755,00 динара, а суду износ од 49.273,00 динара и на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 403/24 од 30.05.2024. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Милована Тркуља и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Милована Тркуља, адвокат Петар Исаков, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног огласи кривим због кривичног дела из члана 246а став 1. Кривичног законика и изрекне му казну у складу са законом или због кривичног дела из члана 246а став 2. Кривичног законика и изрекне му казну у трајању од 3 године.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милована Тркуља, је неоснован.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и наводи да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима који су према начину прибављања у супротности са ЗКП и Законом о полицији и на њима се, у смислу одредбе члана 16. став 1. ЗКП не може заснивати судска одлука. У том смислу бранилац наводи да је потврди о одузетим предметима од окривљеног Милована Тркуља од 24.05.2023. године, претходила незаконито спроведена радња претресања окривљеног, а не прегледа окривљеног како се то наводи у побијаним пресудама. Наиме, полицијски службеници ПС Сремска Митровица су, према наводима одбране, претресали окривљеног, а да за претрес нису имали наредбу, нити су били испуњени услови за претрес лица без наредбе, нити је о том претресању, у смислу члана 286. став 2. ЗКП, сачињен записник који се морао сачинити, па како је јасно да је у питању незаконито спроведена радња полицијских службеника, самим тим наведена потврда, као и записник о вештачењу биљне материје од 25.05.2023. године, су докази на којима се пресуда није могла засновати, а без ових доказа не би била донета иста пресуда.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милована Тркуље, су неосновани, из следећих разлога:

Из списка предмета, као и из побијаних правноснажних пресуда, произилази да су полицијски службеници ПУ Сремска Митровица дана 24.05.2023. године из оперативних разлога зауставили путничко моторно возило у којем је на месту сувозача седео

окривљени, којом приликом су приметили да окривљени има нешто у доњем вешу, рекли су му да то извади, што је он и учинио. Сходно томе, по оцени Врховног суда, критичном приликом од стране овлашћених службених лица извршен је преглед окривљеног Милована Тркуље, у смислу члана 97. Закона о полицији, а на шта су полицијски службеници овлашћени у складу са одредбом члана 286. став 1. и 2. ЗКП, приликом ког прегледа је код њега у доњем вешу пронађен најлонски пакет испуњен прашкастом материјом, за коју је физичко-хемијским вештачењем утврђено да се ради о опојној дроги хероин нето масе 98,01 грама (записник о вештачењу МУП-а РС ДП УКП НЦКФ, Одељење за физичко хемијска и токсиколошка вештачења број 234-6-6084/2023 од 25.05.2023. године). У вези предмета који су пронађени и сходно члану 147. ЗКП привремено одузети од окривљеног, од стране овлашћених службених лица приликом прегледа окривљеног, сачињена је потврда о привремено одузетим предметима МУП-а РС ДП ПУ Сремска Митровица ОКП Одсек за сузбијање општег криминала број 29437/23 од 24.05.2023. године, а на чију незаконитост у поднетом захтеву указује бранилац окривљеног.

Дакле, у конкретном случају, обављен је преглед лица, о чему је обавештен јавни тужилац, а што призилази из кривичне пријаве МУП РС, ПУ Сремска Митровица, Ку број 26922/23 од 26.05.2023. године и о чему је од стране полицијских службеника ПУ Сремска Митровица дана 24.05.2023. године сачињена службена белешка, па сходно свему изнетом, наведена потврда о привремено одузетим предметима, не представља незаконит доказ, с обзиром да је издата од стране ПУ Сремска Митровица као надлежног органа, сачињена у складу са одредбом члана 150. ЗКП и потписана од стране овлашћеног службеног лица и окривљеног без примедби. Такође, записник о вештачењу не представља незаконит доказ, обзиром да је вештачење извршено од стране институције која је за то надлежна, а по налогу Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици.

Како су овлашћена службена лица критичном приликом поступала у складу са својим овлашћењима из члана 286. став 1. ЗКП (ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере, поред осталог да се открију или обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ...), обавила преглед лица у складу са одредбом члана 97. Закона о полицији и 286. став. 2. ЗКП, те у складу са одредбом члана 286. став. 4. ЗКП и обавестила јавног тужиоца, то Врховни суд налази да су докази на које указује бранилац резултат законито спроведене радње прегледа лица од стране овлашћених службених лица полиције, због чега се као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којима се указује да је заснивањем побијаних правноснажних пресуда на наведеној потврди о привремено одузетим предметима и записнику о вештачењу НЦКФ, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да чињенични опис дела дат у изреци правноснажне осуђујуће пресуде не садржи наводе да је предметна дрога држана ради даље продаје, те да, сходно томе, изрека пресуде не садржи све битне елементе бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика за које је окривљени оглашен кривим, а који наводи, по оцени овог суда представљају повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика чини онај ко неовлашћено производи, прерађује,

продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, то, по налажењу Врховног суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде и то да је окривљени Милован Тркуља „... неовлашћено ради даље продаје држао супстанцу која је Правилником о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци (Службени гласник РС број 141/22 од 23.12.2022. године) проглашена за опојну дрогу...“, а у време и месту ближе означеном у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног Милована Тркуља, стичу сва битна законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, тако да се као неосновани оцењују супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Имајући у виду да се у радњама окривљеног Милована Тркуље, ближе описаним у изреци правноснажне пресуде, стичу сва битна законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, Врховни суд као неосноване оцењује и наводе браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП (коју је бранилац истакао као разлог подношења захтева), уз образложење да се у радњама окривљеног описаним у изреци пресуде, а у којима се између осталог указује и на постојање код окривљеног зависности од употребе опојне дроге, једино могу стећи битна обележја бића кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а Кривичног законика.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић